

Міністерство освіти і науки України
Сумський національний аграрний університет
Факультет харчових технологій
Кафедра філософії та соціально-гуманітарних дисциплін

Робоча програма (силабус) освітнього компонента
ФІЛОСОФІЯ

Статус **обов'язковий**

Реалізується в межах освітньої програми

**«Транспортні технології (на автомобільному
транспорті)»**

за спеціальністю **275.03 Транспортні технології (на автомобільному
транспорті)**

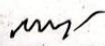
На першому (бакалаврському) рівні вищої освіти

Суми – 2021

Розробник:

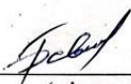

**Корнієнко О.М., к.філос.н, доцент, доцент кафедри
філософії та соціально-гуманітарних дисциплін**

Розглянуто, схвалено та затверджено на засіданні кафедри Філософії та соціально- гуманітарних дисциплін	протокол від <u>23.06.2021</u> № <u>12</u>
	Завідувач кафедри <u></u> Шевель А.О. (підпис)

Погоджено:

Гарант освітньої програми

(підпис)

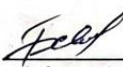
Хворост Т.В.
(ПІБ)

Декан факультету, де реалізується освітня програма

(підпис)

Добинин М.Я
(ПІБ)

Рецензія на робочу програму надана

(підпис)

Хворост Т.В.
(ПІБ)

(додається)

Методист відділу якості освіти,
ліцензування та акредитації

(підпис)

Бабушко Р.Д.
(ПІБ)

Зареєстровано в електронній базі: дата:

20.06

2021 р.

Інформація про перегляд робочої програми (силабусу):

Навчальний рік, в якому вносяться зміни	Номер додатку до робочої програми з описом змін	Зміни розглянуто і схвалено		
		Дата та номер протоколу засідання кафедри	Завідувач кафедри	Гарант освітньої програми

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОСВІТНІЙ КОМПОНЕНТ

1.	Назва ОК	Філософія		
2.	Факультет/кафедра	Харчових технологій/ Філософії та соціально-гуманітарних дисциплін		
3.	Статус ОК	Нормативний		
4.	Програма/Спеціальність (програми), складовою яких є ОК для	Транспортні технології (на автомобільному транспорті)/ 275.03 Транспортні технології (на автомобільному транспорті)		
5.	ОК може бути запропонований для			
6.	Рівень НРК	6 рівень		
7.	Семестр та тривалість вивчення	5-й семестр, 1- 15 тижнів		
8.	Кількість кредитів ЄКТС	4		
9.	Загальний обсяг годин та їх розподіл	Контактна робота(заняття)		
		Лекційні 30	Практичні /семінарські 30	Лабораторні 60
10.	Мова навчання	українська		
11.	Викладач/Координатор освітнього компонента	Корнієнко Олександр Миколайович		
11.1	Контактна інформація	E-mail: korns_1966@ukr.net		
12.	Загальний опис освітнього компонента	«Філософія» вивчає найбільш загальні суттєві характеристики і фундаментальні принципи реальності і пізнання, буття людини, відносини людини і світу, про найзагальніші суттєві характеристики людського ставлення до природи, суспільства та духовного життя у всіх його основних проявах.		
13.	Мета освітнього компонента	розуміння сутності філософії як науки і форми суспільної свідомості в її історичному розвитку, місця і ролі філософії в розвитку загальнолюдської культури		
14.	Передумови вивчення ОК, зв'язок з іншими освітніми компонентами ОП	Передумови відсутні		
15.	Політика академічної доброчесності	Політика академічної доброчесності здійснюється відповідно до «Кодексу академічної доброчесності Сумського національного аграрного університету» http://docs.snau.edu.ua/documents/education/quality/kodeks_akadem_dobrochesnosti.pdf При порушенні академічної доброчесності здійснюється зниження результатів оцінювання іспитів, контрольних робіт тощо; повторне проходження оцінювання контрольних робіт, іспитів; призначення додаткових контрольних заходів (додаткові індивідуальні завдання, додаткові контрольні роботи, тести тощо)		
16.	Посилання на курс у системі Moodle	https://cdn.snau.edu.ua/moodle/enrol/index.php?id=938		

2. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ОСВІТНІМ КОМПОНЕНТОМ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК З ПРОГРАМНИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ НАВЧАННЯ

Результати навчання за ОК: Після вивчення освітнього компонента студент очікувано буде здатен...»	Програмні результати навчання, на досягнення яких спрямований ОК (зазначити номер згідно з нумерацією, наведеною в ОП)			Як оцінюється РНД
	ПРН-2	ПРН-6	ПРН-7	
ДРН 1 Знати основні теоретичні положення, важливі вузлові проблеми усіх тем курсу, визначення фундаментальних філософських категорій зі сфер онтології, гносеології та епістемології, соціальної філософії, добре орієнтуватися в першоджерелах та основній філософській літературі	+			Поточний контроль, підсумковий контроль (залік)
ДРН 2. Вміти синтезувати набуті знання із фахових та гуманітарних дисциплін у цілісне світосприйняття			+	Поточний контроль, підсумковий контроль (екзамен)
ДРН 3. Вміти застосувати набуті знання при аналізі реалій сучасного суспільного буття, формувати власну позицію щодо актуальних проблем сьогоденн		+		Поточний контроль, підсумковий контроль (екзамен)

3. ЗМІСТ ОСВІТНЬОГО КОМОПОНЕНТА (ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ)

Тема. Перелік питань, що будуть розглянуті в межах теми	Розподіл в межах загального бюджету часу			Самостійна робота	Рекомендована література
	Аудиторна робота				
	Лк	П.з / семін. з	Лаб. з.		
Тема 1. Філософія як світогляд. Філософія Стародавнього Сходу Предмет філософії. Сутність філософських проблем, їх зв'язок з фундаментальними питаннями людського буття. Сутність і структура світогляду. Онтологія – вчення про буття. Матеріалізм, ідеалізм, дуалізм, деїзм, пантеїзм. Гносеологія – вчення про пізнання. Сенсуалізм, раціоналізм, агностицизм, скептицизм. Філософська методологія: метафізика, релятивізм, діалектика. Значення світогляду в практичному житті особистості і суспільства. Аксиологія. Поняття світогляду, історичні типи світогляду. Міфологічний світогляд і його особливості. Релігійний світогляд. Філософський світогляд. Філософія, наука, мистецтво, культура. Роль філософської культури в методологічній та світоглядній підготовці фахівця. Культурно-історичні передумови філософської думки в країнах Стародавнього Сходу. Провідні філософські школи Стародавньої Індії. Ведична традиція: ключові поняття і категорії, теїстичний світогляд. Буддизм як релігійно-філософська школа: ідеологія і практика. Філософські школи Стародавнього Китаю. Конфуцій про закон Неба, про людину та її шляхетність. Даосизм про начала буття та ідеал мудреця. Особливості філософування моїстів.	4	4		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3
Тема 2. Філософія у Стародавній Греції. Досократики і софісти Мілетська школа і проблема начала в натурфілософії Фалеса, Анаксимандра, Анаксимена. Філософська система Геракліта Ефеського. Геракліт про призначення людини. Особливості піфагорійського світогляду: вчення про душу, про число, космос і сенс людського буття. Поняття „архе” в філософії Емпедокла й Анаксагора. Атомізм Левкіппа-Демокрита. Іронія і маєвтика в еристиці Сократа. Сократичні школи мегариків, кініків і киренаїків. Діоген Синопський.	2	2		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3
Тема 3. Філософія у Стародавній Греції і Римі. Філософія Середньовіччя Філософське вчення Платона про світ ідей і світ речей. Теорія пізнання. Утопічні уявлення про суспільство і державу. Ідея тоталітаризму в ученні Платона. Онтологія Аристотеля: субстанція, субстрат, матерія і	4	4		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3

форма. Гносеологія, логіка і теологія Аристотеля. Філософія Стародавнього Риму: скептицизм, стоїцизм. Філософія і етика Епікура. Неоплатонізм. Гностицизм. Християнська апологетика і патристика. Онтологія і теологія Аврелія Августина. Особливості західноєвропейської та східноєвропейської релігійної філософії Середньовіччя. Мусульманська та іудейська культура і філософія. Схоластика. Релігійна філософія Фоми Аквінського.					
Тема 4. Європейська філософія Відродження, Реформації і Нового Часу Гуманістичні ідеї Відродження та проблема індивідуальності людини. Геліоцентрична картина світу М. Коперніка та Г. Галілея. Пантеїзм М. Кузанського та Дж. Бруно. Юрій Дрогобич. Ідеологія Реформації в працях Мартіна Лютера і Філіппа Меланхтона. Новий Час: формування нової парадигми філософування. Наукова революція XVI-XVII ст. та проблема методу пізнання. Емпіризм Ф. Бекона. Особливості раціоналізму і дуалізму у філософії Р. Декарта. Філософія Б.Спінози. Механістичний матеріалізм Т. Гоббса і вчення про державу. Сенсуалізм і соціально-політична філософія Дж. Локка. Монадологія Г.В. Лейбніца. Просвітництво XVIII ст. – утвердження філософського раціоналізму і гуманізму. Франсуа Аруе (Вольтер) та Жан-Жак Руссо про суспільне середовище та суспільний прогрес. Особливості філософування французьких мислителів-енциклопедистів. Жульєн Офре де Ламетрі („Людина-машина”), Дені Дідро („Енциклопедія”), Клод Гельвецій („Про розум” та „Про людину”), Поль Гольбах („Система природи”).	2	2		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3
Тема 5. Західноєвропейська філософія XVIII–XX ст. Місце німецької класичної філософії в історії філософської думки. Філософські погляди Іммануїла Канта в «докритичний» період. Критична філософія І. Канта: теоретичний і практичний розум. Філософська система та діалектичний метод Г.В.Ф. Гегеля. Принцип тотожності мислення і буття. Гегель про сутність категорій і законів діалектики. Антропологічний матеріалізм та гуманістична спрямованість філософії Людвіга Фейєрбаха. Позитивізм Дж. Мілля та Г. Спенсера як протиполог класичній філософії. Другий позитивізм (махізм або емпіріокритицизм) Е. Маха та Р. Авенаріуса. Неопозитивізм XX ст. як логічний аналіз мови науки. Основні ідеї і принципи неопозитивізму М. Шліка, Р. Карнапа, Б. Рассела, Л.	4	4		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3

Вітгенштейна: верифікація, фальсифікація, аналітика, проблеми семіотики тощо. Ірраціоналізм Артура Шопенгауера: «Світ як воля й уявлення». Концептуально-понятійне підґрунтя екзистенціалізму Сьорена К'єркегора. Категорії страх, відчай, трепет, свобода. Філософія життя і концепція “переоцінки цінностей” Фрідріха Ніцше. Основні ідеї екзистенціалізму Ж.-П. Сартра, А. Камю, М. Хайдегера: буття-в-собі, межова ситуація, досада, свобода, існування, закиненість, нігілізм, абсурд, відчуження, турбота, справжнє й несправжнє буття. Головна онтологічна проблема екзистенціалізму. Людина в загальній структурі буття. Сенс існування. Екзистенція і комунікація. Ідея несвідомого в психоаналізі Зигмунда Фрейда. Сновидіння, лібідо, сублімація. Фрейд про витіснення та передсвідоме. Конкретизація практики застосування психоаналізу учнями і послідовниками Фрейда. Основні ідеї неофрейдизму в працях Альфреда Адлера, Карен Хорні та Еріха Фромма. Карл Г. Юнг про несвідоме та колективне несвідоме. Філософсько-психологічні ідеї Юнга та вчення про архетипи.					
Тема 6. Історія філософської думки в Україні. Особливості формування українського національного світосприйняття. Уявлення про долю, фортуна і сенс життя. Митрополити Іларіон і Георгій та Феодосій Печерський – апологети християнства в Україні (XI ст.). Релігійна і природничо-наукова література в Україні XIV–XVII ст.: Палає Тлумачна, Зодії, Колядники, Зелейники, Бронтоскопії тощо. «Слово» Данила Заточника та «Притча...» Кирила Туровського – християнське вчення про людину. Філософсько-гуманістичні ідеї в творчості Станіслава Оріховського та Ісая Копинського. Роль Костянтина Острозького та Кирила Транквіліона-Ставровецького в поширенні освіти в Україні і створенні Братських шкіл. Петро Могила – філософ, теолог, просвітител. Проблеми онтології, натурфілософії та ідеї гуманізму у творах професорів Києво-Могилянської академії. Іннокентій Гізель, Симеон Полоцький, Феофан Прокопович. Філософсько-етичне вчення Г.С. Сковороди. Філософ про «сродну працю» і щастя людини. Українська академічна філософія XIX ст.: В.М. Карпов, М.О. Максимович, О. М. Новицький, П.С. Авсєнев, С.С. Гогоцький про предмет, завдання і значення філософії. Релігійно-ідеалістична філософія Памфіла Юркевича. Філософсько-світоглядний зміст поезії Тараса Шевченка.	2	2		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3

Особливості української духовності на межі XIX-XX ст. В.І. Вернадський про феномен життя, всесвіт, людство, ноосферу. Вплив ідей Вернадського на світову філософську думку. Філософський матеріалізм, атеїзм та суспільно-політичне вчення І.Я. Франка. Суспільно-філософські ідеї М.П. Драгоманова, їх вплив на розвиток слов'янського менталітету. Концепція національної еліти в історіософії В. Липинського. Дослідження і висновки Д.І. Чижевського про українську та європейську філософію і духовність					
Тема 7. Філософська картина світу. Буття і матерія. Дух і свідомість. Єдність матеріального буття і людського духу. Категорії «мир» і «світ». Буття як вихідна категорія філософії. Суспільне буття, буття свідомості, буття духовного. Взаємозв'язок буття і небуття (ніщо). Філософське визначення матерії. Матерія і речовина. Сутність природничо-наукових уявлень про матерію. Рух як форма існування буття. Рух як взаємодія усього з усім. Різноманіття форм руху і проблема їх класифікації. Простір як наповнений матеріальним субстратом континуум буття. Час як плинність, як форма існування і як вимір тривалості існуючого. Сучасні філософські уявлення про простір і час. Субстанційна і релятивістська концепції простору і часу. Поняття історичного і суспільного простору і часу. Прогрес і регрес. Матеріалістична й ідеалістична концепції єдності світу. Філософське уявлення про макрокосмос і мікрокосмос. Картина світу. Дух і свідомість. Основні концепції походження свідомості. Свідомість як субстанція. Свідомість як функція мозку і відображення дійсності. Феноменологічна концепція свідомості. Структура свідомості: інтелектуальна, емоціональна, інстинктивна та рухова функції. Самосвідомість. Свідомість, мислення, мова. Інтелект, свідомість і штучний інтелект. Комп'ютерний світ як нова реальність. Сутність і перспективи штучного інтелекту. Основні принципи і поняття гносеології. Суб'єкт і об'єкт пізнання. Пізнання і практика. Форми і рівні пізнання. Відчуття як суб'єктивний образ об'єктивного світу. Сприйняття та уявлення. Уява і творчість. Рациональне пізнання: поняття, судження, умовивід. Загальні ознаки та критерії розвитку. Діалектика як вчення про універсальні зв'язки, зміни та розвиток. Фундаментальні принципи і закони діалектики. Історичні форми діалектики та її філософські антиподи (софістика, еклектика, метафізика, догматизм).	6	6		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3

Категорії діалектики: одиничне і загальне; причини і наслідок; необхідність і випадковість; сутність і явище; форма і зміст тощо. Роль системи принципів, законів і категорій діалектики у пізнавальній та практичній діяльності.					
Тема 8. Філософська антропологія: основні поняття та ідеї Філософська концепція людини. Діалектика природи і проблема походження людини. Світоглядно-методологічний зміст концепції антропогенезу. Антропосоціогенез та його комплексний характер у сучасній науці. Роль мови в антропосоціогенезі. Проблема взаємозв'язку душі і тіла. Тілесне і чуттєво-емоційне в людині. Складна природа людини. Людина: особистість, сутність, індивідуальність. Гедонізм, альтруїзм, егоїзм і сенс життя. Екзистенція і самотність. Вибір, свобода та відповідальність як критерії відношення людини до навколишнього світу. Природа цінностей та їх класифікація. Проблема формування ціннісних орієнтацій в процесі навчання та виховання.	2	2		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3
Тема 9. Структура і методи наукового пізнання. Наука як суспільний інститут. Етика науки. Предметна сфера філософії науки. Сцієнтизм і антисцієнтизм. Рівні наукового знання. Структура емпіричного знання. Методи емпіричного дослідження: спостереження, порівняння, вимірювання, експеримент. Методи теоретичного пізнання: абстрагування, ідеалізація, формалізація, екстраполяція, математичне моделювання. Історія формування наукового пізнання. Форми буття науки. Наука як пізнавальна діяльність. Наука як особлива форма світогляду. Наука як соціальний інститут. Системний характер науки. Сутність і структура наукової теорії. Ідея, гіпотеза, концепція, теорія. Моральний вибір, моральна і професійна відповідальність ученого. Науково-технічний прогрес і його моральні проблеми.	2	2		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3
Тема 10. Філософські проблеми суспільного буття. Соціальна філософія про чинники розвитку суспільства. Ідеалістичне і матеріалістичне розуміння поступу історії. Поняття суспільно-економічної формації та економічний детермінізм К. Маркса. Принцип практики як основа діалектико-матеріалістичного розуміння природи й суспільства. Розвиток суспільства як історія змін в економічній, соціальній, політичній та духовній сферах життя суспільства. М.Я.	2	2		6	6.1.1, 6.1.2, 6.3

Данилевський і О. Шпенглер про культуру і цивілізацію. Духовне виробництво, його специфіка. Культура як об'єкт філософського осмислення. Культура та суспільна практика. Соціальні функції культури: науко-во-пізнавальна, ідеологічна, практична, регулятивна, комунікативна, компенсаторна. Культура і духовність. Соціальні функції культури. Творча воля, талант і хист як соціокультурні елементи. Проблема вибору цінностей у житті людини. Сутність і структура продуктивних сил. Техніка і науково-технічний прогрес. Технологічні і соціальні революції, проблема їх співвідношення. Сутність науково-технічної революції XX ст. Індустріальне суспільство і концепції технократичного романтизму. Традиційне й індустріальне суспільство. «Масове суспільство». Соціально-футурологічні ідеї теоретиків постіндустріалізму: інформатизація та деідеологізація. Природа і суспільство. Екологічна ситуація XX ст. Новий діалог людини з природою. Глобалізація і перспективи збереження екосистем. Глобалізація і світовий порядок на межі XX-XXI ст. Техногенні й інформаційні фактори радикального перетворення відносин у сучасному світі. Комп'ютеризація й інформатизація. Демографічні особливості розвитку суспільства. Глобалізація й населення. Людські якості і глобалізація. Глобалізація і міграція. Глобалізація і національні культури: уніфікація чи взаємопроникнення. Культурні, етнічні і релігійні проблеми сучасної глобалізації.					
Всього	30	30		60	

4. МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ТА НАВЧАННЯ

ДРН	Методи викладання (робота, що буде проведена викладачем <u>під час аудиторних занять, консультацій</u>)	Кількість годин	Методи навчання (які види навчальної діяльності має виконати <u>студент самостійно</u>)	Кількість годин
ДРН1- ДРН3	Пояснювально- ілюстративний метод, метод проблемного викладання, евристичний метод, дослідницький метод. Лекції, семінари.	60	<i>Проблемний</i> (проблемно- інформаційний), <i>частково-пошуковий</i> <i>(евристичний),</i> <i>дослідницький.</i> Підготувати доповідь, реферат, конспектувати літературні джерела: книги, статті.	60

5. ОЦІНЮВАННЯ ЗА ОСВІТНІМ КОМПОНЕНТОМ

5.1. Сумативне оцінювання

5.1.1. Для оцінювання очікуваних результатів навчання передбачено

№	Методи сумативного оцінювання	Бали / Вага у загальній оцінці	Дата складання
	Модуль 1 – тест множинного вибору	20 балів/20 %	За затвердженням графіком
	Модуль 2 – тест множинного вибору	20 балів/20 %	За затвердженням графіком
	Проміжна атестація - тест множинного вибору	15 балів /15 %	За затвердженням графіком
	Самостійна робота - тест множинного вибору	15 балів /15 %	За затвердженням графіком
	Екзамен – тест множинного вибору	30 балів /30 %	За затвердженням графіком

5.1.2. Критерії оцінювання

Компонент	Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
	<12 балів	12 – 14 балів	14 – 18 балів	18 – 20 балів
Модуль 1 – тест множинного вибору	Менше 60 % правильних відповідей	60 % - 74 % правильних відповідей	75 % - 89 % правильних відповідей	90-100 % правильних відповідей
Модуль 2 – тест множинного вибору	<12 балів	12 – 14 балів	14 – 18 балів	18 – 20 балів
	Менше 60 % правильних відповідей	60 % - 74 % правильних відповідей	75 % - 89 % правильних відповідей	90-100 % правильних відповідей
	<9балів	9 – 12 балів	12- 14 балів	14 – 15 балів

Проміжна атестація - тест множинного вибору	Менше 60 % правильних відповідей	60 % - 74 % правильних відповідей	75 % - 89 % правильних відповідей	90-100 % правильних відповідей
Самостійна робота - тест множинного вибору	<9балів	9 – 12 балів	12- 13 балів	14 – 15 балів
	Менше 60 % правильних відповідей	60 % - 74 % правильних відповідей	75 % - 89 % правильних відповідей	90-100 % правильних відповідей
Екзамен – тест множинного вибору	<18балів	18 - 22 балів	23 – 26 балів	26 – 30 балів
	Менше 60 % правильних відповідей	60 % - 74 % правильних відповідей	75 % - 89 % правильних відповідей	90-100 % правильних відповідей

5.2.Формативне оцінювання:

Для оцінювання поточного прогресу у навчанні та розуміння напрямів подальшого удосконалення передбачено

№	Елементи формативного оцінювання	Дата
1.	Письмове опитування після вивчення кожної теми ОК	щотижня
1.	Усний зворотній зв'язок від викладача на письмове опитування поточного контролю	щотижня
2.	Усний зворотній зв'язок від викладача та студента після доповіді чи презентації реферату	щотижня
3.	Моніторинг діяльності студента (оцінка викладача, самооцінка студента)	щомісяця

6. НАВЧАЛЬНІ РЕСУРСИ (ЛІТЕРАТУРА)

6.1 Основні джерела

6.1.1 Підручники посібник

1. Губерський Л. Філософія. – К., 2018.
2. Петрушенко В. Філософія. Вступ до курсу. Історія світової та української філософії. Фундаментальні проблеми сучасної філософії – Л., 2019.
3. Причепій Є.М., Черній А.М., Чекаль Л.А. Філософія: підручник. – К., 2009.

6.1.2 Методичне забезпечення

1. Корнієнко О.М. Філософія. Конспект лекцій для студентів денної і заочної форм навчання ОКР «Бакалавр» / Суми, СНАУ, 2013 рік, 195 с.
2. Корнієнко О.М. Плани семінарських занять та методичні рекомендації до них з курсу «філософія» для студентів денної форми навчання ОКР «Бакалавр»/ Суми, СНАУ, 2016 рік, 22 с.

6.1.3 Інші джерела

Електронні ресурси

1. <http://www.philosophy.ru/>
2. <https://plato.stanford.edu/>

6.2 Додаткові джерела

1. Августин Аврелий. Исповедь. – М., 1990.
2. Барт Р. Избранные работы. Семиотика. Поэтика. – М., 1989.
3. Бэкон Ф. Новый Органон // Соч. в 2-х т. – Т.2. – М., 1972.
4. Белл Д. Прихід постіндустріального суспільства // Сучасна зарубіжна соціальна філософія: Хрестоматія. – К., 1996.
5. Бердяев Н.А. Философия свободы. Смысл творчества. – М., 1989.
6. Вернадский В. И. Философские мысли натуралиста. – М., 1988.
7. Гегель Г.В.Ф. Энциклопедия философских наук. – Т.1. Наука логики. – М., 1974.
8. Декарт Р. Рассуждения о методе // Сочинения: в 2-х т. Т.1. – М., 1989.
9. Джеймс У. Прагматизм. – СПб., 1993.
10. Энгельс Ф. Людвіг Фейербах і кінець класичної німецької філософії // Маркс К., Энгельс Ф. – Твори. – Т.21.
11. Жильсон Э. Избранное. – М.; СПб., 2000.
12. Камю А. Бунтующий человек. – М., 1990.
13. Конт Огюст. Скромное обаяние позитивизма. – СПб., 1996.
14. Кун Т. Структура научных революций. – М., 1977.
15. Кьеркегор С. А. Болезнь к смерти // Этическая мысль. – М., 1990.
16. Маркс К. До критики політичної економії. Передмова // Маркс К., Энгельс Ф. – Твори. – Т. 13.
17. Ницше Ф. Сочинения в 2 т. – М., 1990.
18. Новая постиндустриальная волна на Западе: антология. – М., 1999.
19. Поппер К. Ницета историцизма. – М., 1993.
20. Радьяр Д. Астрология личности. – М., 1991.
21. Рассел Б. Человеческое познание, его сфера и границы. – К., 1997.
22. Сартр Ж.-П. Экзистенциализм – это гуманизм // Сумерки богов. – М., 1989.
23. Сковорода Г. С. Твори в 2 т. – К., 1973.
24. Тарский А. Понятие истины. – М., 1998.
25. Тейяр де Шарден П. Феномен человека. – М., 1987.
26. Тоффлер Е. Третья хвиля. – К., 2000.
27. Франко І. Що таке поступ? // Франко І. Зібрання творів у 50-ти томах. – Т.45.
29. Фрейд З. Я и Оно // Фрейд З. Избранное. – М., 1990.
30. Фромм Э. Душа человека. – М., 1992.
31. Хайдеггер М. Бытие и время. – М., 1993.
32. Шпенглер О. Закат Европы. В 2 т. – М., 1998.
33. Юнг К.-Г. Архетип и символ. – М., 1991.
34. Юркевич П. Д. Вибране. – К., 1993.
35. Ясперс К. Смысл и назначение истории. – М., 1991.

6.3 Програмне забезпечення

1. Дистанційна платформа Moodle

<https://cdn.snau.edu.ua/moodle/enrol/index.php?id=938>

Рецензія на робочу програму (силабус)

Параметр, за яким оцінюється робоча програма (силабус) освітнього компонента гарантом або членомпроектної групи	Так	Ні	Коментар
Результати навчання за освітнім компонентом (ДРН) відповідають НРК			
Результати навчання за освітнім компонентом (ДРН) відповідають передбаченим ПРН (для обов'язкових ОК)			
Результати навчання за освітнім компонентом дають можливість виміряти та оцінити рівень їх досягнення			

Член проектної групи ОП

«Транспортні технології

(на автомобільному транспорті)» _____

(ПІБ)

_____ (підпис)

Параметр, за яким оцінюється робоча програма (силабус) освітнього компонента викладачем відповідної кафедри	Так	Ні	Коментар
Загальна інформація про освітній компонент є достатньою			
Результати навчання за освітнім компонентом (ДРН) відповідають НРК			
Результати навчання за освітнім компонентом (ДРН) дають можливість виміряти та оцінити рівень їх досягнення			
Результати навчання (ДРН) стосуються компетентностей студентів, а не змісту дисципліни (містять знання, уміння, навички, а не теми навчальної програми дисципліни)			
Зміст ОК сформовано відповідно до структурно-логічної схеми			
Навчальна активність (методи викладання та навчання) дає змогу студентам досягти очікуваних результатів навчання (ДРН)			
Освітній компонент передбачає навчання через дослідження, що є доцільним та достатнім для відповідного рівня вищої освіти			
Стратегія оцінювання в межах освітнього компонента відповідає політиці Університету/факультету			
Передбачені методи оцінювання дозволяють оцінити ступінь досягнення результатів навчання за освітнім компонентом			
Навантаження студентів є адекватним обсягу освітнього компонента			
Рекомендовані навчальні ресурси є достатніми для досягнення результатів навчання (ДРН)			
Література є актуальною			
Перелік навчальних ресурсів містить необхідні для досягнення ДРН програмні продукти			

Рецензент (викладач кафедри) _____

(назва)

_____ (посада, ПІБ)

_____ (підпис)

